

עמותת אדמתי

'הכו בקיבוצים - הצילו את ישראל'

חשיפת ילקוט הכזבים של

נוריאלי-זובידה: חלק א'

עו"ד רון רוגין

אוקטובר 2021

חשון תשפ"ב

העובדות מכתובות את הוויכוח (היושר האינטלקטואלי) ולא הוויכוח מכתוב את העובדות (חוסר יושר אינטלקטואלי)

(1) העקרון היסודי בכל דיון של מדיניות ציבורית הוא העקרון על פיו **התשתית העובדתית**, מכתובה את המחלוקת, ולא מצב מעוות בו, העמדה הא-פריורית במחלוקת, **מכתובה ומעוותת את התשתית העובדתית**.

המבחן העליון של היושר והיושרה האינטלקטואליים הוא **היצמדות לעובדות מוצקות**; מגוון של דעות ופרשנויות על יסוד מסד עובדתי איתן ומהימן הוא לגיטימי. לעומת זאת, הבעת דעה - ליתר דיוק: הסתה לשנאת מגזר שלם, המועצות האזוריות בכלל וההתיישבות הקיבוצית בפרט, תוך עיוות גמור של העובדות, היא תופעה פסולה.

(2) בכל מאמר, העומד בסטנדרט מינימלי - יש להבחין בין שאלת **העובדות** לבין שאלת **הערכת העובדות**; המאפיין המרכזי של המאמר פרי עטם של ב' נוריאלי והני זובידה 'הנה, תנסו: 'שכונת גבת' בעפולה' (הארץ, ה-08.10.2021; להלן - **המאמר**; מצ"ב לנוחיות המעקב) הוא ביסוסו על אוסף של **טעויות עובדתיות אלמנטריות**, חלקן **מביכות** ממש. היות והנחות היסוד העובדתיות שגויות לחלוטין, פשוט וברור הוא כי כל בנין-העל (הדמגוגי), הבנוי על תיאור כוזב של המציאות, הוא חסר כל ערך.

לעיתים, מאמר עיתונאי אינו מדייק בעובדה מסוימת - אין בכך מאומה. אלא שכאן, במאמר העיתונאי של נוריאלי וזובידה, דומה כי השנאה אל ההתיישבות בכלל, והנְמָסִיס - 'הקיבוצים' (בה"א הידיעה), העבירה וטשטשה את הראייה: ממסד עד טפחות - המאמר מבוסס על **אוסף של הטעויות, ילקוט-כזבים ממש**. זהו ריכוז רעיל של טעויות עובדתיות ברמה גבוהה ביותר; ממש נֶחַ בשבע שגיאות.

(3) הפרכת ההנחות העובדתיות של נוריאלי וזובידה מחייבת הצגה של נתונים רשמיים, חלקם כמותיים; על מנת להימנע מאריכות-יתר חולק הניתוח של המאמר למספר חלקים. זהו החלק הראשון. עניינו של חלק זה הוא סוגית תקבולי הארנונה שלא ממגורים (ארנונה מסחרית; להלן - **ארנונה מסחרית**) משטחי השיפוט. סוגיה זו מהווה את אחד מעמודי התווך של טענת נוריאלי-זובידה.

שאלת הארנונה שאינה ממגורים (ארנונה מסחרית)

(4) אדם מן הישוב, הקורא את המאמר, מתרשם כי "טייקון המועצה האזורית" - כך לשון נוריאלי-זובידה - שולט בשטחי שיפוט אדירים, ולכן הוא נהנה מתקבולי עתק של ארנונה שאינה ממגורים.

כך, למשל, לפי המאמר, משרד הביטחון וצה"ל משלמים ארנונה בעיקר למועצות האזוריות; יתר על כן - כאותו יהודי בקריקטורה האנטישמית, המועצות האזוריות מתוארות כך על ידי נוריאלי-זובידה: "ככל שְפָרסן תּוֹפְחָת, כך תאבונן גדלי".

(5) בחינה שיטתית של הכנסות הארנונה המסחרית ברשויות המקומיות בישראל (עיריות, מועצות מקומיות, מועצות אזוריות) על יסוד ריכוז הדו"חות הכספיים המבוקרים כפי שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (הלמ"ס), מלמדת כי **אין שום בסיס עובדתי לטענת נוריאלי-זובידה**.

במילים אחרות, במקום הגיגים ודמיון (פרוע) נוסח נוריאלי-זובידה, מוצע להעמיק בנתונים העובדתיים בצורה שיטתית.

(6) מיפוי ראשוני -

לכאורה, אם אכן ישנה קרן שפע של הכנסות ארנונה שאינה ממגורים במועצות האזוריות, הרי שהציפייה היתה כי נמצא מועצה אזורית - לפחות אחת או שתיים - בין עשר הרשויות המקומיות בעלות ההכנסות הגבוהות ביותר בארץ מארנונה שאינה ממגורים בישראל. בפועל, עיון במסד הנתונים מלמד כי אין אף מועצה אזורית בין עשר הרשויות המקומיות בישראל בעלות ההכנסה הגבוהה ביותר בארץ מארנונה שאינה ממגורים. כל הרשויות המקומיות המובילות בישראל - הן אך ורק ערים (לפי הסדר: תל-אביב, ירושלים, חיפה, פתח תקווה, אשדוד, ראשון לציון, באר שבע, רמת גן, הרצליה, נתניה).

(7) ניתן להרחיב את המעגל ההשוואתי: מה מספר המועצות האזוריות בקרב עשרים הרשויות המקומיות בעלות ההכנסה הגבוהה ביותר מארנונה שאינה ממגורים?

הדעת נותנת כי לאור ההתנפלות על אותו "פיאודל מימי הביניים, שמקיים יחסי פטרו-קליינט עם אוכלוסיות שתלויות בו, יחד עם בעל הון מודרני", לפי התיאור (הנלבב) של נוריאלי-זובידה את המועצות האזוריות בישראל, ברור לחלוטין כי תימצאנה לא מעט מועצות אזוריות בקרב רשימת עשרים הרשויות המקומיות בעלות הארנונה (שאינה ממגורים) הגבוהה ביותר.

(8) להלן תוצאות האמת -

אין אף מועצה אזורית בארץ, שהיא בין עשרים הרשויות המקומיות בעלות ההכנסה הגבוהה ביותר מארנונה שאינה ממגורים ('ארנונה מסחרית' או 'שטחים מניבים'). לאחר עשר הרשויות המקומיות המובילות, כמתואר למעלה, באות עוד עשר רשויות מקומיות, כולן - ערים (לפי סדר יורד - חולון, אשקלון, בני ברק, אילת, חדרה, רחובות, קרית גת, כפר סבא, רעננה, הוד השרון).

הארנונה שאינה ממגורים (ארנונה מסחרית) - הכנסה לנפש

(9) בשלב זה של הדיון, יתרהר הקורא האינטליגנטי של 'העיתון לאנשים חושבים' - כך: 'בסדר, אז ישנה מידה מסוימת של הגזמה בטענות נוריאלי-זובידה; אבל יש להניח כי אפילו אם אין מועצה אזורית בעשר, ואפילו בעשרים, הרשויות המקומיות המובילות מבחינת ארנונה מסחרית בארץ, הרי שלאור גודל האוכלוסיה בכל רשות מקומית, בוודאי שההכנסה לנפש מהארנונה המסחרית גבוהה יותר במועצות האזוריות (ויש להניח, גבוהה בהרבה) מהעיריות (או לפחות, ברובן)'.
מחשבה זו של הקורא האינטליגנטי מבוססת על ההנחה כי, מן הסתם, יש עורך כלשהוא לעיתון כולו או לכל הפחות, לעמודי הדעות - ו'אין להניח כי סתם נכתבים דברי כזב'.

(10) לא דובים ולא יער.

טול את העובדה הבאה - מספר תושבי העיר תל-אביב היה, נכון לסוף 2019, כ-461 אלף איש ואשה. מספר תושבי סך כל המועצות האזוריות בארץ היה כ-950 אלף איש ואשה, היינו - מעט יותר מכפול ממספר תושבי העיר תל-אביב.

והנה שאלה - באיזה שיעור היתה ההכנסה מארנונה מסחרית בכלל המועצות האזוריות בארץ גדול יותר מההכנסה מארנונה מסחרית בעיר תל-אביב?

הרי, אם הפער הוא כ-100% לטובת המועצות האזוריות, הרי שבמונחי הכנסה לנפש, יש זהות בין ההכנסה לנפש מארנונה מסחרית של תושב תל-אביב אל מול ההכנסה לנפש מארנונה כזו (ארנונה שאינה ממגורים) של תושב המועצות האזוריות בארץ.

(11) מן הסתם, אדם תם לב, שקרא את המאמר, מניח כי ההכנסה לנפש של אלו שעסקו ב"צבירת רווח על חשבון כלל הציבור", כלשון טענת נוריאלי-זובידה, עולה במונחי ארנונה מסחרית, על ההכנסה לנפש מאותו מקור בקרב כלל תושבי העיר תל-אביב; שאחרת, על מה יצא הקצף?

יוהנה לאהי -

מסתבר כי סך ההכנסה המצטברת מארנונה מסחרית אצל כל המועצות האזוריות בארץ - 54 במספר - המונות כ-950 אלף תושבים, היא בכלל נמוכה - ונמוכה בצורה משמעותית - מסך ההכנסה מארנונה מסחרית אצל עיריית תל-אביב.

(12) אלו נתוני האמת (נתונים מבוקרים מפורסמים אקטואליים; נכון לשנת 2019) -

<u>הרשות המקומית</u>	<u>אוכלוסיה (אלפי תושבים)</u>	<u>סך ההכנסות מארנונה מסחרית</u>	<u>ההכנסה הממוצעת מארנונה מסחרית לנפש</u>
עיריית תל-אביב	460.6	2,350 מיליון ₪	5,100 ₪
כל המועצות האזוריות בארץ	950.0	1,619 מיליון ₪	1,705 ₪

הנתונים מאלפים.

הם ממוטטים את טענת נוריאלי-זובידה (היינו, הטענה של "השוד של אמצעי הייצור וניהול משאבי המדינה" על ידי המועצות האזוריות). הם שומטים את הקרקע - פשוטו כמשמעו - מתחת לבסיס טענת נוריאלי-זובידה; שהרי, אם ההכנסה לנפש ממקורות ארנונה מסחרית לכל תושב תל-אביב היא פי שלושה מתושב מועצה אזורית בישראל, אז ברור כי טענת נוריאלי-זובידה היא בגדר קש וגבבה.

ההכנסה הממוצעת לתושב מארנונה מסחרית (ארנונה לא ממגורים)

(13) ההכנסה הממוצעת לנפש מארנונה מסחרית עולה בעיריות רבות נוספות על ההכנסה הממוצעת לנפש מארנונה זו (היינו - ארנונה שלא ממגורים) במועצות האזוריות בישראל (כאמור, כ-1,705 ₪ לנפש).

הטבלה הבאה מרכזת עוד למעלה מתריסר רשויות מקומיות בהן ההכנסה הממוצעת לנפש מארנונה מסחרית עולה על הממוצע לתושב במועצות האזוריות בישראל, כך -

<u>הכנסה הממוצעת מארנונה מסחרית לנפש</u>	<u>סך ההכנסות (מיליוני ₪)</u>	<u>אוכלוסיה (אלפי תושבים)</u>	<u>הרשות המקומית</u>
₪ 4,500	235.5	52.3	אילת
₪ 3,660	356.7	97.5	הרצליה
₪ 3,100	176.9	57.1	קרית גת
₪ 2,970	846.7	285.3	חיפה
₪ 2,465	611.5	248.0	פתח תקווה
₪ 2,370	149.7	63.2	הוד השרון
₪ 2,325	487.2	209.7	באר שבע
₪ 2,300	224.0	97.3	חדרה
₪ 2,300	519.6	225.9	אשדוד
₪ 2,230	106.2	47.6	יבנה
₪ 2,130	307.0	144.1	אשקלון
₪ 2,125	98.3	46.2	כרמיאל
₪ 2,095	157.7	75.4	רעננה
₪ 2,035	517.4	254.4	ראשון לציון

(14) העיון בטבלה, שעניינה ההכנסה הממוצעת לתושב מארנונה מסחרית מפריכה מן היסוד את הנחת היסוד של טענת נוריאלי-זובידה. הנתונים הכמותיים הרשמיים המפורטים בטבלה - ואלו הנתונים המבוקרים המעודכנים (נכון ל-31 בדצמבר 2019), מלמדים כי במונחי **הכנסה לתושב**, הרי שסכום הארנונה המסחרית לה זכאים תושבי תל-אביב או אילת או הרצליה הם בכלל **כפולים ומעלה** מסכום ארנונה זו, לה זכאי תושב מועצה אזורית.

במילים אחרות, לא זו בלבד שעיקר הארנונה המסחרית **איננה** משתלמת למועצות האזוריות ברחבי המדינה - 54 במספר, אלא שבמונחים של הכנסה לנפש, סכום הארנונה המסחרית המשולמת לרשויות המקומיות בערים המפורטות בטבלה **עולה**, באופן ממוצע - במונחי תושב - על זו המוקצית למועצות האזוריות.

(15) 'עולה' - לעיתים, הפער **לטובת העיר** הוא גדול מאוד (שוב: בהכנסה לנפש!), דוגמת **תל-אביב** (200% יותר מממוצע מועצה אזורית), **אילת** (160% יותר מממוצע מועצה אזורית) או **הרצליה** (115% יותר מממוצע מועצה אזורית).

לעיתים, הפער **לטובת העיר ולרעת המועצה האזורית** - שוב: בהכנסה לנפש (בוודאי ובוודאי במונחים מוחלטים) - הוא ניכר: לדוגמה - **בקריית גת** - פער לטובת תושב קרית גת של **82%** מול הממוצע של ההכנסה לנפש (מארנונה מסחרית) במועצות אזוריות; **בחיפה** פער לטובת תושב חיפה של **75%** מול הממוצע של ההכנסה לנפש במועצה האזורית; **בפתח תקווה** - פער של כ-**45%** לטובת תושב פתח תקווה מול תושב במועצה אזורית טיפוסית במדינת ישראל וכיוצא באלה.

ההכנסה לנפש מארנונה לא למגורים (ארנונה מסחרית) - דוגמאות מרחביות קונקרטיות

(16) הנתונים הכמותיים הופכים את האמירה הפארודית-מליצית של מאמר נוריאלי-זובידה בדבר "פריווילגיה אשכנזית שמודעת לגמרי לפריווילגיותה" לפארסה מוחלטת.

כיצד ניתן לזעוק - בקולי קולות - לטובת "תהליך דה-קולוניזציה של השוד הכלכלי-קרקעי הגדול בתולדות המדינה" (ציטוט מדויק מכותרת המשנה של מאמר נוריאלי-זובידה) שעה שבכלל מסתבר - אם מפעילים את האיבר הנמצא בין האוזניים - כי ההכנסה הממוצעת לנפש, במונחי ארנונה מסחרית, **באילת** או **קרית גת** עולה בצורה דרמטית על הכנסה ממוצעת זו במועצות האזוריות בארץ?

כיצד ניתן לצווח ככרוכיה על הצורך בפירוק המועצות האזוריות, דוגמת מועצה אזורית משגב, הסמוכה לכרמיאל, כאשר מתברר כי ההכנסה הממוצעת לנפש, מארנונה מסחרית, **בכרמיאל** (כ-2,125 ₪; סה"כ 98.3 מיליון ₪) היא **כפולה** מזו של מועצה אזורית משגב (כ-1,110 ₪; סה"כ 32.2 מיליון ₪)?

(17) טול, למשל, את העיר **קרית גת**. עיר זו נהנית מהכנסות אדירות של ארנונה לא-ממגורים: כ-**176.9 מיליון ₪** בשנה. אין אף מועצה אזורית בארץ - גם לא המועצה האזורית תמר, שנואת נפשם של נוריאלי-זובידה - המתקרבת לסכום זה (ויזכר כי מועצה אזורית תמר מתמודדת מול תופעת טבע חסרת תקדים של בולענים, וזאת בנוסף לריחוקה הגיאוגרפי).

כפי שצוין בטבלה נשוא סעיף (13) לנייר עמדה זה, ההכנסה הממוצעת של תושב קרית גת מארנונה מסחרית, עומדת בשנת 2019 על סכום של **3,100 ₪** לכל תושב.

(18) המרחב הכפרי הסובב את העיר **קרית גת** נמצא בשטח השיפוט של שלוש מועצות אזוריות: מועצה אזורית **לכיש**, מועצה אזורית **שפיר** ומועצה אזורית **יואב**.

השוואת ההכנסה הממוצעת לתושב במועצה אזורית במרחב, הסובב את קרית גת, מגלה כי ההכנסה לנפש בעיר **קרית גת** היא **למעלה מפי שניים** מההכנסה לנפש במועצה האזורית **שפיר** (1,500 ₪ לנפש; 16.8 מיליון ₪; 11.2 אלף תושבים) ו**פי ארבעה וחצי** מההכנסה לנפש במועצה האזורית **לכיש** (685 ₪ לנפש; 8.7 מיליון ₪; 12.7 אלף תושבים).

שוב: כל תושב קרית גת - נער וזקן - זכה לקבל, באמצעות הרשות המקומית, ארנונה שלא ממגורים, בהיקף העולה פי ארבעה וחצי מהארנונה לה זכה תושב מועצה אזורית לכיש (19 ישובים, כולל ישובים של מפוני גוש קטיף).

ההכנסה לנפש בקרית גת מארנונה מסחרית עולה בכ-15% מול זו של ההכנסה לנפש במועצה אזורית יואב, העמוסה בקיבוצים, כמו קיבוץ נגבה, קיבוץ כפר מנחם, או קיבוץ שדה יואב, אותם לא מהססים צמד האקדמאים המכובד לכנות בתור "בית חרושת לביזה".

(19) הרמה האינטלקטואלית הירודה של טענת נוריאלי-זובידה בולטת אפילו מכותרת המאמר; בכותרת זו ('הנה, תנסו: "שכונת גבת" בעפולה') מוזכרת עיר אחת - עפולה.

המועצה האזורית הסובבת את העיר עפולה מדרום, מדרום-מזרח וממזרח היא מועצה אזורית גלבוע. מועצה אזורית זו מורכבת ממושבי עובדים (חבל התענד), כפרים ערביים ולבסוף מאוסף 'בתי חרושת של ביזה' כלשון המאמר. בין אלו שהם בגדר 'בית חרושת של ביזה', ניתן למצוא בתחומי מועצה אזורית הגלבוע את קיבוץ בית אלפא, קיבוץ בית השיטה, קבוצת גבע, קיבוץ חפציבה, קיבוץ יזרעאל, מושב שיתופי מולדת, קיבוץ עין חרוד איחוד ועין חרוד מאוחד.

לאור כותרת המאמר עצמו - שאחד מנושאי העיקריים הוא העיוות בהקצאת משאבים כספיים כמו ארנונה מסחרית (ארנונה שלא ממגורים) - בעיר עפולה מול המועצות האזוריות הסמוכות, הדעת והשכל הישר נותנים כי, מן הסתם, ההכנסה לנפש מארנונה מסחרית - במועצה אזורית הגלבוע עולה בעשרות מונים מזו של עפולה.

(20) **ההפך הוא הנכון.**

אלו הנתונים -

<u>ההכנסה הממוצעת מארנונה מסחרית לנפש</u>	<u>סך ההכנסות מארנונה מסחרית</u>	<u>אוכלוסיה (אלפי תושבים)</u>	<u>הרשות המקומית</u>
1,700 ₪	92.1 מיליון ₪	54.3	עיריית עפולה
830 ₪	25.9 מיליון ₪	30.8	מועצה אזורית הגלבוע

הנתונים הכמותיים מובהקים: רוב מכריע של הארנונה המסחרית במרחב זה משולמת לעיריית עפולה ולא למועצה אזורית הגלבוע; הסכום המועבר לעיריית עפולה הוא פי שלושה וחצי מסך הסכום המועבר למועצה אזורית הגלבוע (92.1 מיליון ₪ מול 25.9 מיליון ₪); ובעיקר: סכום הארנונה המסחרית לכל תושב בעפולה, באמצעות הרשות המקומית (1,700 ₪ לשנה) הוא למעלה מכפול מהסכום המועבר לכל תושב במועצה אזורית הגלבוע, באמצעות הרשות המקומית (830 ₪ לשנה).

(21) על רקע נתונים אלו, טענת נוריאלי-זובידה - מי שמכס? - בשם יבנה או בשם עפולה לכתוב על אותם "מליארדים" אשר "נחמסים במישרין ובעקיפין מהציבור" באמצעות המועצות האזוריות היא מגוחכת לחלוטין. ההכנסה מארנונה מסחרית לנפש בעיר יבנה עולה בעשרות אחוזים (ליתר דיוק: כ-30%) על ההכנסה הממוצעת לנפש במועצות אזוריות; הוא הדין עם עפולה מול מועצה אזורית הגלבוע וקרית גת מול מועצה אזורית לכיש, מועצה אזורית שפיר ומועצה אזורית יואב או קרית שמונה מול מועצה אזורית מבואות החרמון.

נקודה למחשבה: ראיית ההתיישבות העובדת כמפעל קולוניאליסטי?

(22) יש לשוב ולהקדיש דקה נוספת של מחשבה לתיאור של המרחב הכפרי (המועצות האזוריות) במאמר: הצורך ב"תהליך הזה-קולוניזציה של השוד הכלכלי-קרקעי הגדול בתולדות המדינה".

אכן, כמשיחים לפי תומם, יצא המרצע מן השק: נוריאלי-זובידה רואים בהתיישבות בכלל ובהתיישבות הקיבוצית בפרט, סוג של קולוניאליות, פרי תהליך קולוניאלי. זו, למעשה, העמדה הקלאסית של אויבי ישראל. בעברית פשוטה, תחת המסווה של פירוק המועצות האזוריות והפסקת אותו "בית חרושת לביזה" - מסתרת עמדה בדבר זיהוי ההתיישבות העובדת כולה כמפעל קולוניאליסטי, שמן הראוי לפרקו.

טענת נוריאלי-זובידה: מלאה הארץ - תרתי משמע - שגיאות עובדתיות יסודיות

(23) הנתון הכמותי המרכזי המופיע לכל אורכו ורוחבו של מאמר נוריאלי-זובידה באשר לארנונה המסחרית, במגזר העירוני, הוא הנתון העובדתי הבא - "בדימונה ובירוחם הסמוכות אליהן יש כ-45 אלף תושבים ושתייהן ביחד מקבלות כ-17 מיליון ₪ מארנונה שאינה ממגורים".

אין שום קשר בין 'קביעה' זו - המצוה מן האצבע - לבין האמת.

(24) אלו הנתונים לאשורם (נתונים נכון לשנת 2016); ראו סעיפים (28) עד (30) -

יישוב אוכלוסיה (אלפי תושבים) סך ההכנסות מארנונה מסחרית

ירוחם	9.2	13.7 מיליון ₪
דימונה	33.5	77.2 מיליון ₪

הנה כי כן, בשני הישובים הללו התגוררו נכון ל-2016 כ-43 אלף תושבים, אולם - בניגוד גמור לקביעה של כותבי המאמר כאילו ההכנסה מארנונה שאינה למגורים היא 17 מיליון ₪ בשנה, הרי שהאמת הינה שהכנסה זו הינה 91 מיליון ₪, דהיינו - פי למעלה מחמישה (פער של לא פחות מ-435% אל מול נתוני המאמר).

(25) ניתן היה להתייחס בסלחנות לשני אקדמאים ממכללה מסוימת אשר שוגים בנתון עובדתי בסיסי; אלא, שכאן מדובר בטעויות בסיסיות בהיקף ענק, המהוות יסוד לתאוריה מופרכת. טעות כה יסודית עולה כדי הטעיה של ציבור הקוראים; הרי אדם, המעיין לתומו במהדורת סוף השבוע של עיתון 'הארץ' מניח כי ישנה בקרה כלשהיא על אמינות הנתונים. הוא אינו מעלה על דעתו כי, לדאבונו הלב, הנתונים הם נוסח פראבדה ('האמת') ולא נתונים שהם בגדר אמת לאמיתה.

הרי שום 'צהובון' לא יעז לפרסם ערימה זו של דברי הבל; ואם בארזים נפלה שלהבת - מה יעשו אזובי הקיר?

(26) באופן מיוחד, הסוגיה של העיר דימונה, מקעקעת לחלוטין, מבחינה עובדתית ואמפירית, את ה'תיזה' - אם היא ראויה לתואר זה - של נוריאלי-זובידה.

ראשית, בסיסי צה"ל והמדינה - כידוע, כפי שהסביר קרל פופר, רעיון מסוים הוא מדעי אם ניתן להפריך אותו. טענת נוריאלי-זובידה נשענת על ההנחה "שרובם" - של "בסיסי צה"ל" - "נמצאים בשטחי המועצות האזוריות". היות ושני השטחים הביטחוניים והצבאיים המרכזיים באזור הנגב המזרחי (בה נמצאת דימונה) הם הקריה למחקר גרעיני ובסיס נבטים של חיל האוויר, ניתן היה לצפות כי שטחים אלו לא יהיו בשטח השיפוט של דימונה. אדם המבקש להשכיל וקורא את עיתון 'הארץ', כולל את מאמר נוריאלי-זובידה, יניח כי הם במועצה אזורית כלשהיא. כלום יש צורך לומר? - **שני נכסי הענק המדינתיים הללו נמצאים בשטח שיפוט דימונה**. הן הקריה למחקר גרעיני (שטח עצום בהיקפו) והן בסיס נבטים (מהגדולים שבבסיסי חיל האוויר), שהיה אזור ללא שטח שיפוט עד 2014, **נמצאים בשטח שיפוט דימונה**. אין פלא בדבר: ראשי עיריית דימונה, והישוב כולו, זוהה עם מפלגת השלטון אשר שלטה, ללא מצרים - למי שזכרנו קצר - בישראל, בעשור השני של המאה הנוכחית.

שנית, גודל שטח השיפוט - טענת נוריאלי-זובידה מבוססת על כך שהמועצות האזוריות הן בעלות שטח שיפוט עצום, ואילו העיריות, בייחוד באזורי הספר "נחנקות מבחינת המשאבים והקרקע". שוב: כך לשון המאמר - "נחנקות".

הקורא הטיפוסי מניח, איפוא, מן הסתם, כי שטח השיפוט של מועצה אזורית ותיקה וגדולה כמו, לדוגמה, מועצה אזורית עמק חפר או מועצה אזורית משגב וכיוצא באלה, מן הסתם גדול עשרות מונים משטח השיפוט של דימונה.

ובכן, טעות בידו. שטח השיפוט של העיר דימונה (220.5 אלף דונם) עולה על שטח השיפוט של מועצה אזורית גדולה וותיקה כמו מועצה אזורית עמק חפר (ואוכלוסיית עמק חפר עולה על אוכלוסיית דימונה) או מועצה אזורית משגב. ישנן מועצות אזוריות, ששטח שיפוט דימונה עולה על שטחן **פי שניים ומעלה** (כמו מועצה אזורית גזר, מועצה אזורית דרום השרון) פי ארבעה (כמו מועצה אזורית זבולון או מועצה אזורית לב השרון) **פי חמישה** (כמו מועצה אזורית גן רווה) ואף **פי שמונה** (כמו מועצה אזורית נחל שורק).

יוער, באופן עקרוני, כי שטח רחב של רשות מקומית מהווה בדרך כלל נטל כלכלי, בייחוד אם ישנו פיזור רחב של היישובים. הקומפקטיות - ואין לך עיר קומפקטית יותר מגבעתיים המוצלחת - היא המפתח לשגשוג כלכלי.

טול את ירוחם מול תל-אביב. שטח השיפוט של ירוחם (58.6 אלף דונם) עולה על שטח השיפוט של תל-אביב (57.2 אלף דונם); לפי ההגיון המעוות של טענת נוריאלי-זובידה, יש כאן עיוות המחייב את "שחרור הקרקע משליטת המיעוט" (והרי מספר תושבי תל-אביב עולה פי 45!) על מספר תושבי ירוחם; זהו, כמובן, הבל ורעות רוח.

שלישית, הדרישה לחלוקת הכנסות כלפי דימונה - לאור ההכנסה האדירה של דימונה מארנונה לא-ממגורים (2,305 ש"ח לתושב), קמה דרישה מצד רשויות מקומיות סמוכות לחלוקת הכנסות המתקבלות על ידי עיריית דימונה מבסיס נבטים; ואכן, נקבע כי עיריית דימונה תידרש להעביר 68% מהכנסותיה ממקור הכנסה זה - ישנה מחלוקת האם בפועל הועברו כספים אלו כנדרש - לידי רשויות מקומיות סמוכות, דוגמת - ערד או מיתר, ודוגמת כסיפה, ערערה בנגב ואל קסום.

הרשויות המקומיות שבו ופנו לוועדה הגאוגרפית דרום, לאור שינויים נוספים שחלו, להגדיל את חלקן מתוך בסיס נבטים על חשבון חלקה של דימונה; לאחר בחינה שיטתית של הסוגיה הומלץ להגדיל את חלקן של אלו, באופן זמני (מ-2018 עד 2024) - לאור הפער האדיר לטובת דימונה - מ-68% ל-84% מסך הכנסות בסיס נבטים.

(27) אין חשיבות רבה בהעמקת חקר בפרטי הכנסות העתק של עיריית דימונה מארנונה מסחרית (ארנונה לא ממגורים). הנקודה העיקרית הינה כי אין שום קשר בין הנתונים העובדתיים המבססים את טענת המאמר (כזכור, סך ההכנסות של דימונה וירוחם מארנונה לא-ממגורים הן 17 מיליון ₪) לבין העובדות כהווייתן. אין כאן שום אפשרות ליעובדות אלטרנטיביות; יש דו"חות כספיים מבוקרים; יש נתונים כספיים מאושרים; והרי הם גלויים וידועים ומונחים לפנינו.

אחת משתיים - אם המחברים קראו את הדו"חות הכספיים והסתירו את המידע מהציבור, הרי שיש כאן הולכת שולל ממש; ואם הם לא קראו את הדו"חות הכספיים וחרף זאת זרקו מספרים, ככל אשר יעלה המזלג, הרי שיש כאן סתם עלבון לאינטליגנציה.

(28) יוסף מעבר לדרוש כי, בשנת 2017 חל שינוי במעמד חלק מהרשויות המקומיות בישראל, שסווגו כ'ערי עולים' לצרכי הטלת חיוב ארנונה; המשמעות האופרטיבית של סיווג זה הייתה כי סיווג זה היקנה זכאות של תשלום מלוא הארנונה, להבדיל מתשלום חלקי כנהוג בנכסי מדינה: כרגיל, שוב, בסיסי צה"ל ומשרד הביטחון - 30% מהחיוב המלא (בערי עולים - 100%); בתי חולים ממשלתיים ומרפאות - 45% ונכסי מדינה אחרים - 55% (בערי עולים - 100%).

דימונה היתה עיר עולים; כך אף באר שבע, ערד, אופקים, ירוחם, שדרות ושאר ערי הנגב. כולן עברו מסיווג אשר העניק להם זכאות משולשת ומעלה על כל מ"ר של בסיס צבאי לסיווג כמו כל רשות מקומית בישראל. מעמד מיוחס זה בוטל (רוב המועצות האזוריות - 42 מתוך 54 - לא סווגו כישובי עולים).

הכנסת החליטה בחקיקה על ביטול קטיגוריה מיוחסת זו של 'ערי עולים', היינו - להחיל את המשטר הרגיל של הארנונה על כלל הערים בארץ תוך שמירת סכום הגביה המקורית על כנה, והעברתה לכינון 'קרן לצמצום פערים בין רשויות מקומיות'; תכף ומיד הזדעקו 'ערי העולים' ולכן הוחלט כי חרף ביטול מעמד זה. החל משנת 2017 ואילך, הרי שעדיין הן תזכינה לשיפוי, במתווה יורד, עבור הפגיעה בהכנסות מארנונה מסחרית; ראו פרק ד' ('קרן לצמצום פערים בין רשויות מקומיות') ובייחוד התוספת לפרק ד' בחוק ההסדרים לשנים 2017 ו-2018 (חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנות התקציב 2017 ו-2018), תשע"ז-2016).

(29) התוצאה המעשית היא כי עירייה כמו דימונה או ירוחם - והן מובאות כאן היות והן הוצגו, באופן מעוות - שלא על דעתן, ובניגוד גמור לאמת, כ'ערי-מסכנות' על ידי זוג המחברים, נהנו בשנת 2017 ואילך, הן מהכנסות מארנונה מסחרית (ארנונה לא ממגורים) והן מהכנסות שהעבירו זרועות המדינה (כמו הקריה למחקר גרעיני) עבור הקרן לצמצום פערים בין רשויות מקומיות.

במילים אחרות, סך ההכנסה מארנונה ומחלף-ארנונה (החזר כספים של הקרן), רובה מבסיסי צה"ל או נכסי מדינה, גדלה עוד יותר משנת 2017 ואילך.

נקודת המוצא בשנת 2016 (במיליוני ₪) -

<u>2016</u>	<u>ישוב</u>
ארנונה	
77.2	דימונה
13.7	ירוחם

והנה שנים 2017 ו-2018 (במיליוני ₪) -

<u>2018</u>			<u>2017</u>			
<u>סה"כ</u>	<u>כספי הקרן</u>	<u>ארנונה</u>	<u>סה"כ</u>	<u>כספי הקרן</u>	<u>ארנונה</u>	<u>ישוב</u>
83.5	32.4	51.1	85.5	34.1	51.4	דימונה
20.9	5.3	15.6	32.8	5.6	27.2	ירוחם

(30) יוצא, אם כן, כי ההכנסות מארנונה מסחרית (וחלף ארנונה מסחרית, בהתאם לחלוקה הזמנית של הקרן לצמצום פערים בין רשויות מקומיות), הגיעה בשתי הרשויות הללו בשנת 2017 לסכום העולה על 118 מיליון ₪ ובשנת 2018 לכ- 104.5 מיליון ₪ (לעומת שנת 2016 - 91 מיליון ₪); כזכור, הטענה המוטעית במאמר היתה כאילו סך הארנונה בשני הישובים הללו גם יחד היא 17 מיליון ₪. בקיצור, טעות מונומנטאלית; עושים חוכא ואטלולא מהעובדות (hard facts).

הבחנה בין נכסים מניבי ארנונה, שהם פרי עמל תושבי רשות מקומית, מסוימת לבין נכסים מדינתיים

(31) ניתוח הסוגיה הספציפית, הכלולה במסמך זה (סוגית הארנונה שלא ממגורים, על מנת לסתור את טענות השווא של מאמר נוריאלי-זובידה (הארץ 8.10.2021)), מחייב עמידה על נקודה עקרונית המקובלת בכל דיני הקצאות ארנונה מסחרית בישראל.

יש להבחין בין שני סוגי נכסים -

האחד, נכסים פרי יוזמה ופיתוח של תושבי הרשות המקומית המסוימת.

השני, נכסים מדינתיים, היינו - נכסים שאינם פרי יוזמה ופיתוח של תושבי הרשות המקומית המסוימת.

(32) ככל שמדובר על נכסים, המניבים ארנונה, שהם פרי יוזמה, עמל ופיתוח של תושבי הרשות המקומית המסוימת - והדוגמה הקלאסית היא מפעל תעשייתי בקיבוץ או מכוון תערובת או מרכז מזון במפעלים קיבוציים אזוריים או במושב עובדים - הרי שהדעת וההגינות מחייבים כי תושבי אותה רשות מקומית ייהנו מתקבולי הארנונה.

כך, למשל, אם קיבוץ מסוים יזם ופיתח, במשך עשרות בשנים של עבודת פרך והשקעת הון, מפעל תעשייתי - דוגמת מפעל התעשייה של קיבוץ ברעם או מפעלי התעשייה של קיבוץ שמיר או מפעל התעשייה של קיבוץ שדה נחמיה וכיוצא באלה, הרי שמן הראוי כי הארנונה של אותו מפעל תשרת את תושבי הרשות המקומית עליה נמנים תושבי אותו ישוב; בדוגמה זו - מועצה אזורית גליל עליון.

(33) הוא הדין בדוגמה על פיה מפעל מסוים הוקם בחיפה על ידי יזמים חיפאים. הדעת וההגינות מחייבים כי תקבולי הארנונה יוקצו לעיר חיפה.

חרף העובדה שחברי ההתיישבות הקיבוצית יצרו, בארץ הזאת, עשרות מפעלי תעשיה קיבוציים, הרי שעדיין ההכנסה הממוצעת לתושב מארנונה מסחרית המתקבלת בידי רשויות מקומיות עירוניות רבות, עולה על זו של תושבי המועצות האזוריות.

(34) כותב מאמר, שהאמת היתה נר לרגליו, היה נחלץ לעזרת מועצות אזוריות עניות, הסובלות מהעדר תעשיה קיבוצית.

ראינו כי במגזר העירוני ישנן ערים רבות הנהנות מתקבול שנתי ממוצע של ארנונה מסחרית (ארנונה לא ממגורים) בהיקף של למעלה מ-2,000 ₪ לתושב.

לעומת זאת, במחוז הצפון, בולטות מאוד מועצות אזוריות בהן ההכנסה לתושב, מתקבולי ארנונה מסחרית, היא כ-1,200 ₪ עד 1,300 ₪ לשנה ולעיתים אף פחות מכך; ניתן להמחיש זאת על פי סדר יורד של הכנסה מארנונה מסחרית לתושב, כך -

<u>מועצה אזורית</u>	<u>אוכלוסייה</u>	<u>ארנונה מסחרית</u>	<u>ממוצע לתושב</u>
		(אלפי ₪)	(₪ לשנה)
גולן	17,982	24,432	1,359
מעלה יוסף	10,792	13,140	1,218
משגב	29,094	32,222	1,108
מבואות החרמון	7,351	7,048	959
הגלבע	30,794	25,883	831
מרום הגליל	15,524	12,025	775

נוכח **עובדות** אלו - נסתתמו לחלוטין הטענות החלולות, הנבובות, של המאמר.

(35) הרי לפנינו **קבוצה שלמה של מועצות אזוריות פריפריאליות בעלות הכנסה נמוכה ביותר של ארנונה מסחרית במונחי תושב.**

עולם הפוך: המאמר יוצא חוצץ - בסגנון ארסי ובשפה מרושעת - כנגד מועצות אזוריות ה'חומסות' את הערים בישראל; כל זאת, שעה שהמציאות לאשורה היא **הפוכה**.

המאמר משקף, איפוא, כישלון - כישלון אינטלקטואלי, כישלון אנליטי-כלכלי וכישלון ערכי-מוסרי - מהמדרגה הראשונה.

(36) נתון השוואתי במועצות אזוריות בצפון בהן ההכנסה לתושב, במונחי ארנונה מסחרית, היא סבירה יותר, מגלה כי מקורות ההכנסה הן פעילויות תעשייתיות מבוססות של קיבוצים; ויודגש - אפילו כאן, **ההכנסה לנפש** (ארנונה לא ממגורים) **נופלת מרוב הערים הגדולות בארץ.**

<u>מועצה אזורית</u>	<u>אוכלוסייה</u>	<u>ארנונה מסחרית</u>	<u>ממוצע לתושב</u>
		(אלפי ₪)	(₪ לשנה)
גליל עליון	18,610	40,348	2,168
עמק יזרעאל	39,043	81,446	2,086
עמק המעיינות	13,718	27,524	2,006
מטה אשר	29,705	59,041	1,988

(37) הנתונים המפורטים בטבלאות בסעיפים (36) ו-(38) לנייר עמדה זה מלמדים על **מגמה מובהקת של התרוששות המועצות האזוריות**, דוגמת המועצות האזוריות בצפון הארץ. עוגן ההצלה היחיד הוא מפעלי התעשייה הקיבוצית, שאף עליהם הוטל מצור ביורוקרטי; כך, למשל, הרחבה של מפעל תעשייתי בקיבוץ באזור עדיפות לאומית א' או אזור עדיפות לאומית ב' - אינטרס לאומי מובהק - מופלה לרעה, במישור תנאי הקצאת קרקע, מול הרחבה זהה באזור תעשייה מרחבי.

(38) קשה במיוחד מצבן של מועצות אזוריות בהן אין בכלל או אין כמעט תעשייה קיבוצית; כך, למשל, מועצה אזורית משגב פנתה - ושבה ופנתה - לאשר הקמת מרכזים קטנים (עד 7 דונם) של תעסוקה כפרית-קהילתית בישובים קהילתיים וזאת על מנת למנוע יוממות - ולשְׁמֵר את הישוב כקהילה חיה, בועטת ונושמת.

המועצה האזורית ביקשה הקצאת קרקע עבור מגוון פעילויות התואמות את הקהילה הכפרית בכל העולם המערבי; כך, למשל, פעילויות של רפואה אלטרנטיבית (על מכלול גווניה) או של אומנות (בעלי מלאכה: חרושת ברזל, נגריה כפרית, זגגות, ויטראזיים וכדומה) או טיפול אישי (קוסמטיקה, מספרה) או שירות מקצועי (פסיכולוג, הנהלת חשבונות, שמאות מקרקעין, מדידה, ראיית חשבון, עריכת דין וכדומה) או אומנות (קדרות, ציור, סטודיו לפיסול, וקרמיקה, מחול וכיוצא באלה) העשויים להשתלב בישוב כפרי-קהילתי.

פעילות זו עשויה, בעקיפין, לחזק את בסיס הארנונה הדק של מועצה אזורית משגב. בפועל, מועצת מקרקעי ישראל סירבה לאשר לרוב הישובים במשגב (פרט למקבץ מצומצם של ישובים באזור עדיפות לאומית א') פעילות תעסוקתית כפרית-קהילתית מסוג זה. כתוצאה מכך, הישובים מתרוקנים מיושביהם במהלך היום; היוממות גוברת ובסיס הארנונה שלא ממגורים הולך ונשחק.

(40) יתר על כן -

המדיניות הקרקעית, יחד עם המדיניות התכנונית, הטילו (ומטילות) - למעשה - **מצור מהודק על פיתוח פעילות תעסוקתית זעירה בישובים הכפריים-חקלאיים ברחבי הארץ**, ובכלל זה בצפון. כך, למשל, שיקום והסבה של מבנים חקלאיים נטושים והפיכתם לפעילות נופש וביילוי מקומית ומותאמת לאופי הכפרי של הישוב (דוגמת - הפיכת לול נטוש או מחסן חקלאי נטוש או רפת נטושה ל-בית קפה זעיר או חנות ספרים משומשים או גלריה לבגדים ('יד שניה') וכיוצא באלה) - נהפכו לגיהנום **ביורוקרטי** במועצות האזוריות. גיהנום ביורוקרטי - הן במישור המדיניות הקרקעית (רשות מקרקעי ישראל) והן במישור המדיניות התכנונית (צורך בהליך סטטוטורי מלא של שינוי ייעוד; עיכובים והתנגדויות).

(41) התוצאה היא כי בישובים כפריים שלמים באזורי הספר (היינו - מועצות אזוריות) שוררת שממה מוחלטת - מבחינת פעילויות תרבותיות, חברתיות ותעסוקתיות.

כך, למשל, מרכז איכותי וותיק למופעים תרבותיים ואמנותיים בתחומי מועצה אזורית מרום הגליל נסגר - תוך שימוש בהליכים פליליים - עקב פרשנות מחמירה ביותר של רשויות התכנון; גלריה לממכר בגדים בישובי קו עימות נחשפה להליכי שמאות על בסיס שימוש חורג דרקוני ונסגרה; וכיוצא באלה דוגמאות למכביר.

(42) בקיצור, זרועות המדינה עושות כל אשר לאל ידן לעשות כדי להכביד על כל פעילות תעסוקתית שאיננה חקלאות טהורה במועצות האזוריות, ובכלל זה במועצות אזוריות בצפון; התוצאה - אלפי מבנים מיושנים נטושים ללא שימוש; הכל כדי לוודא, שלא תינתן הטבה כלשהיא למתיישבים ובלאו הכי שלא תשולם ארנונה מסחרית למועצות האזוריות; ומה הועילו חכמים בתקנתם?

כפי שניתן להיווכח מעיון בנתונים שפורטו עד כה, ילד בהרצליה זכאי לארנונה מסחרית **כפולה** מזו של ילד בעמק יזרעאל; ילד בחיפה זכאי לארנונה מסחרית הגדולה **פי שלושה** מילד במועצה אזורית **משגב**, ילד בתל-אביב (אם תרצו, הצפון הישן) זכאי לארנונה מסחרית הגבוהה **פי שישה** מילד בתענך במועצה אזורית **הגלבוע**.

(43) תמונת מצב עגומה זו היא תוצאת ההסתה האובססיבית המתמשכת נגד תושבי המועצות האזוריות ה'אשכנזיות' ו'העשירות'; זו גזענות לשמה. ההסתה כלפי 'הפריווילגיה האשכנזית' היא בגדר קריאה לשנאה מעוררת מדנים נגד ציבור שלם.

ובלי קשר: האם ישובי מועצה אזורית עמק המעיינות כמו - מושב רוויה, מושב רחוב ומושב שדי תרומות - הם ישובים 'אשכנזיים' ו'עשירים'?! האם מושב אביבים או זרעית או דלתון או דוב"ב או ספסופה (כפר חושן) או עלמה - הם ישובים של ה'הגמוניה האשכנזית'?! והרי אלו כולם ישובי מועצה אזורית מרום הגליל (רבע!)? מהארנונה המסחרית של תושבי דימונה(!)?

אכן, אין קשר - ואין קצה קצהו של קשר - בין האמת לבין טענת הכזב (הגזענית) של המאמר.

(44) אשר לקיבוצים -

חשיפת ילקוט הכזבים שנכתב על הקיבוצים מצריך נייר עמדה נפרד, ובשלב זה ניתן לומר את שתי העובדות הפשוטות הבאות באשר לימיליונרים על שפת הבריכה' (אותו ביטוי אומלל עליו הצטער לימים מ' בגין ז"ל) -

האחת, הגמלה הפנסיונית הקבועה בדיון, עבור חבר קיבוץ היא כ-4,200 ₪ בחודש (תקנה 3 לתקנות האגודות השיתופיות (ערבות הדדית בקיבוץ מתחדש), תשס"ו-2005); ניתן לבדוק מה הגמלה הממוצעת של אותם שופטים ואותן פרקליטות שדיברו גבוהה-גבוהה על 'צדק חלוקתי' (רמז: למעלה מפי עשרה!).

השניה, אין בכלל תחולה לחוק הבטחת הכנסה תשמ"א-1980 בקיבוצים (כולל השלמת הכנסה לגמלאי, חבר קיבוץ, נזקק). הם פשוט הודרו לחלוטין. היכן נוריאלי-זובידה?! האם מותר לעשוק מבוגרים, בוני הארץ ולוחמיה, כי הם 'פריווילגיה אשכנזית'!?

(45) אלמלא התעשייה הקיבוצית, המהווה מקור ארנונה מסחרית מרכזית, פרי עמל ידיהם של דורות (חלקם עוד טרם קום המדינה) - אנה אנו באים?

היות והמאמר תוקף בשצף-קצף - ותוך הפגנת בורות מביכה - את סוגית הארנונה מנכסים מדינתיים, כמו משרד הביטחון, מן הראוי לומר על כך מילים אחדות, בבחינת מעט המחזיק את המרובה.

ארנונה של רשויות המדינה - הערות עקרוניות

(46) יש להבין כי הארנונה מפעילויות מדינתיות (כולל צה"ל, משרד הביטחון וזרועות המודיעין) נגזרת, בראש ובראשונה, משטח בנוי.

רוב רובה של פעילות זו מרוכז בערים הגדולות; וברור לגמרי כי אין שחר לטענה כאילו רוב הארנונה של נכסי המדינה מועברת למועצות האזוריות. זו פשוט טענה שמנותקת לחלוטין - תרתי משמע - מקרקע המציאות.

מן הראוי, איפוא, לצורך השלמת הטיעון בנייר עמדה זה: 'הכו בקיבוצים - הצילו את ישראל: חשיפת ילקוט הכזבים של נוריאלי-זובידה (חלק א') להתייחס לכך בקיצור נמרץ.

(47) הקורא את המאמר מתרשם כי רוב הארנונה המשולמת על ידי משרד הביטחון וצה"ל משולמת למועצות האזוריות; כך, למשל, מועלית טענה כי תשלומי "בסיסי צה"ל, שרובם נמצאים במועצות האזוריות - האמירו במאות אחוזים בשנים האחרונות"; הם אף מוסיפים כי אם בשנת 1998 שֶׁלֶם משרד הביטחון 100 מיליון ₪ ארנונה, הרי שבשנת 2013 הוא שֶׁלֶם ארנונה בסך 600 מיליון ₪.

(48) לפנינו מניפולציה קלאסית - יש לומר: **מניפולציה למתחילים** - של נתונים -

ראשית, ארנונה של משרדי הממשלה, תאגידים סטטוטוריים וחברות ממשלתיות

הארנונה המשולמת על ידי משרד הביטחון מבסיסי צה"ל הוא מקרה פרטי של הארנונה המשולמת על ידי המדינה, תאגידים סטטוטוריים וחברות ממשלתיות.

רוב מוחלט של השטחים המבונים והמוחזקים על ידי גופים הממומנים מהקופה הציבורית - משרדי ממשלה, תאגידים סטטוטוריים, חברות ממשלתיות וכיוצא באלה - **נמצאים בערים**, ולא במועצות האזוריות.

משרדי הממשלה הראשיים - **בערים** (ולא במועצות האזוריות); בתי משפט וקריות ממשלה - **בערים** (ולא במועצות האזוריות); בתי החולים הציבוריים המובילים (העל-אזוריים) ואף האזוריים (שטחים עתירי ארנונה), רובם המכריע - **בערים** (ולא במועצות האזוריות); יש במועצות האזוריות בתי חולים פסיכיאטריים מעטים); הנהלות החברות הממשלתיות (כולל חברת החשמל, חברת דואר ישראל וכדומה) - **בערים** (ולא במועצות האזוריות); רוב התאגידים הסטטוטוריים (עשרות תאגידים, דוגמת - יד ושם, בנק ישראל, המוסד לביטוח לאומי), המועצות הסטטוטוריות (כמו מ"ג; מרכזי מורשת (יצחק רבין; מנחם בגין וכיוצא בזה)) - כולם **בערים** (ולא במועצות האזוריות).

שנית, משרד הביטחון ומשרד ראש הממשלה: ארנונה פרי שטח מבונה ולא שטח פתוח

האל"ף-בי"ת של הארנונה המסחרית הוא כי רובה משולם עבור שטח בנוי; ולא עבור שטח לא-בנוי, דוגמת שטחי-אימונים. אכן, יש ברמת הגולן, שטחי אימונים של המערך הלוחם, אולם עיון בנתונים העגומים - כמעט אנורקטיים - של מועצה אזורית גולן מגלים כי תשלומי הארנונה משטחי אימונים אלה הם שוליים; ראו הנתונים בסעיף (34) לנייר עמדה זה.

'הנתחים האיכותיים' של הארנונה שלא ממגורים (ארנונה מסחרית), המשולמת על ידי משרד הביטחון משרד ראש הממשלה אינם בתחומי המועצות האזוריות.

כל ישראלי יודע כי המטכ"ל והמפקדות הראשיות של צה"ל נמצאים בתל-אביב; מפקדות מרכזיות נוספות נמצאות ברמת גן וברמת השרון, בבאר שבע, בחיפה, בצפת ובאילת; מטה המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים ומטה שירות הבטחון הכללי - כולם בערים בגוש דן; אלו מקורות הארנונה העיקריים - ואכן הם משתקפים היטב בנתונים ובפער לרעת המועצות האזוריות.

שלישית, סיבת הגידול בתשלומי הארנונה של משרד הביטחון - שיוך שטחים גליליים (ולא 'שטחים תפוסים')

הסיבה המרכזית לגידול בתשלומי הארנונה המשולמים על ידי משרד הביטחון עבור בסיסי צה"ל אינה קשורה כלל ועיקר להגדלת שיעור הארנונה עבור 'שטחים תפוסים' - והרי תורת 'דיני ההקפאה' בתחום הארנונה היא בגדר מושכלות יסוד (יש לקוות כי היא ידועה גם לצמד המלהג בלי סוף על ארנונה מסחרית). הסיבה המרכזית לגידול בארנונה (מעבר להצמדה למדד) היא הפיכת בסיסי צה"ל שהיו בגדר 'שטחים גליליים' (שטחים אשר אינם משויכים לרשות מקומית כלשהיא) לשטחים בתחום שיפוט של רשות מקומית; כרגיל, הרוב העצום של ארנונה חדשה זו הועבר לרשויות מקומיות עירוניות, וזו הרי הדוגמה של בסיס נבטים בנגב.

(49) מכרה הזהב של הארנונה - בנקים

כל בר-בי-רב בתחומי הארנונה המסחרית ברשויות המקומיות בישראל יודע כי סוג הנכסים המחויב בארנונה הגבוהה ביותר, במונחי מ"ר מבונה, הם נכסים המסווגים כ'**בנק**'. ארנונה לכל מ"ר המוחזק על ידי בנק בישראל עשויה להגיע לסכום של 1,300 ₪ למ"ר עד 1,400 ₪ למ"ר (לשנה); פירושו של דבר - כל מ"ר המסווג כ'**בנק**' לצרכי ארנונה - ואין מקום להרחיב בפירוט נוסף - שווה ערך לשטח רחב של קרקע תפוסה ובוודאי ובוודאי אדמה חקלאית.

(50) היהלום שבכתר הארנונה המסחרית הם נכסי הבנקים; לכן, 'שם המשחק' הוא איזו רשות מקומית זוכה בתקבולים נדיבים אלו? השאלה - שאלה, ותשובה היא מצריכה.

זו התשובה -

השטח המבונה, החייב בארנונה המסווגת כ'בנקים וחברות ביטוח' - אין הפרדה ל'בנקים' בלבד - בשנת 2019 הוא 902 אלף מ"ר. היחס בין שטחי הבנקים בערים לבין שטחי הבנקים במועצות האזוריות הוא 1:70, דהיינו - השטח המחויב בארנונה של בנק בערים גדול פי 70 (!) משטח המחויב בארנונה של בנק במועצות האזוריות. בעוד שהשטח המבונה בערים (ובעיקר בערים הגדולות), המסווג כ'בנק' הוא כ-850 אלף מ"ר, הרי שבכל

המועצות האזוריות בארץ הוא רק כ-12 אלף מ"ר (הייתה היא במועצות המקומיות); ברוב מוחלט של המועצות האזוריות בארץ אין שום תקבול ארנונה מסחרית של בנק.

(51) רוב הארנונה המסחרית יקרת-הערך של המערכת הבנקאית משולמת לעיריית תל-אביב (ארנונה עבור 347 אלף מ"ר) ולעיריות כמו רמת גן (86 אלף מ"ר), ירושלים (54 אלף מ"ר), חיפה (32 אלף מ"ר), חולון (23 אלף מ"ר) ובאר שבע (22 אלף מ"ר).

יוצא, איפוא, כי תושבי המועצות האזוריות, הצורכים שירותים בנקאיים כמו כל יתר תושבי המדינה, מוֹדְרִים כמעט לחלוטין, מהנכס המניב ביותר: ארנונה מסחרית על נכסי בנקים; בעוד שחלקם באוכלוסיה הוא למעלה מ-10%, הרי שפחות מ-1.5% מהארנונה המסחרית על הבנקים מתקבלת במועצות האזוריות.

(52) ארנונה על 'גן לאומי'

והנה עוד כזב -

החוק מסדיר את פעילות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע בישראל; זהו חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998. חוק זה קובע במפורש כי 'הרשות', היינו - הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים - "תהיה **פטורה מארנונה**, המוטלת בקשר למקרקעין שהוכרזו כגן לאומי, שמורת טבע או אתר לאומי" ראו סעיף 62(ב) לחוק. הפטור חל על קרקע המשמשת כגן לאומי או שמורת טבע או אתר לאומי; היא אינה חלה על **מבנים** למטרות מסחריות ושירותים; כך, למשל, חנות מזכרות בתחומי גן-לאומי חייבת בארנונה. הפסיקה קבעה כי אם יעשה שימוש מסחרי בגן לאומי הרי שיש להחיל את דין השימוש המסחרי; אין שחר לטענת נוריאלי-זובידה כאילו "לאחרונה פסק בית המשפט העליון" כי יש לחולל מהפכה בתחום הארנונה במישור זה. לא דובים ולא יער.

סיכום

(53) ברור לגמרי כי טענת נוריאלי-זובידה היא צירוף רעיל של חוסר ידע וחוסר הבנה טוטאליים; ה'אגינדה' מכתובה את העובדות.

אף על פי שהמאמר פורסם בשנת 2021, הוא מתעלם לחלוטין מעשרות אזורים ברחבי המדינה, כולל בסיסי צה"ל, בהם כבר נקבעה חלוקת הכנסות; כך, למשל, לגבי בסיסי צה"ל מרכזיים בנגב (דוגמת מחנה 'חתירה', מחנה 'רפדי', מחנה 'צבוע' (בית ספר למ"כים) ומחנה רביב) כבר הוצא צו סופי בסוף 2014 לחלוקת ההכנסות מארנונה (28.5% לרמת הנגב ו-71.5% לירוחם, שגב שלום ונווה מדבר) והדוגמאות רבות-מספור.

אלא מאי? לעיתים קרובות, אם חוזרים שוב ושוב על שקר - נוכח ציבור קוראים וציבור סטודנטים שהוא בבחינת 'לוח חלקי', הוא עלול להיקלט. לכן יש לעקור שקר זה - שורש פורה ראש ולענה - מן השורש.

זו תכליתו של נייר עמדה זה, החושף **חלק** משקרי מאמר זה.